

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

SYDNEY BELZER, President Louis Benedik, Treasurer
Vice President of the corporation and address of above officers:
18 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
For the whole year list in America: Za New York za celo leto \$7.00
In Canada \$8.00 Za pol leta \$3.50
za pol leta \$3.00 Za incenčnico za celo leto \$7.00
za celo leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" inhači reski dan in izvesnični nalogi in pravnikov.

Dopisni brez podpisu in osebnosti se ne pribrežujejo. Denar naj se bivaši pošljati po Money Order. Pri spremembni kraju naravnika, pravno, da se nam tudi prejšnje bivalište naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 18 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 8875

KITAJSKA IN AMERIKA

Kitajska, dasi je ena najstarejših dežel na svetu, se takorekoč šele poraja.

Vse je nestalno in nesigurno. Najrazličnejši voditelji so si v laseh, in kitajski narod si kot v nekaki temi tiplje pot v svobodo in neodvisnost.

Kitajska prejšnjih stoletij ne more odgovarjati zahitevam modernega časa. Če ne bo podviza, se zna zgoditi da bo tudi vbodoče plen drugih dežel, katero vsak, kdor le more, izkoristi.

Strank je na Kitajskem nešteto. In vsaka stranka ima nešteto voditeljev, koji vsak dela večinoma le za svoj žep in mu je dobrobit kitajskega naroda zadnja brigata.

Tudi velesile skušajo na vse mogoče načine pomagati Kitajski. Da jim gre pri tem za v prvi vrsti za lasten dobiček, skoro ni treba omenjati.

Franci in Anglezi preže, kje bi se dalo zajamčiti, kako dobičkanosno koncesijo, dočim se Japonci smatrajo že za nekake vladarje vesoljne Kitajske.

Vse sili na kitajsko ozemlje, vse hoče pomagati ustavoviti mir v tej razburkani deželi.

Edinole Ameriko ničkaj ne mika, da bi se pridružila ostalim velesilam in šla mirit razburjene duhove.

Ameriška vlada se je v letih 1918, 1919 in 1920 v Sibiriji preveč prehladila, ter je ne bo tako lahko spraviti v Vzhodno Azijo. Tedaj je namreč šla mirit komuniste oziroma boljševike.

V onih letih so poslale velesile, predvsem Japonska, v Sibirijo na stotisoč oboroženih mož, toda kmalu so se prepričale, da se je ekspedicija popolnoma izjavilova, dočim so morale Združene države plačati pretežni del velikih stroškov.

Tedaj je bil objavljen Woodrow Wilson, da morajo Združene države zato posredovati, da ne bo uničenih petdeset tisoč čehoslovaških legijonarjev, ki so prodirali skozi Sibirijo proti pacifični obali. Ker se je slednjič izkazalo, da ni čehoslovaškim legijonarjem nič hudega, so si izmislili v Washingtonu, da je treba okreptiti one Russe, ki se bore proti boljševikom.

In tako je bilo poslanih izpod gorkega filipinskega podnebja par polkov ameriških vojakov, v poletnih uniformah, brez plaščev, v ledeno mrzlo Sibirijo.

V Washingtonu se še vedno spominjajo silnega fiska, s katerim se je končala ona ekspedicija.

Danes ni v Sibiriji Čehoslovakov, katerim bi bilo treba pomagati. Za reševanje Kitajcev pa nima ameriški narod nobene volje in nobenega veselja.

Dandanes tudi v Washingtonu vedo, da se moderne vojne ne vrše za dobrobit tega ali onega naroda, pač pa najubo vekapitalistom, ki se hočejo iznenediti kakega mogočnega konkurenta ali pa zadobiti kontrolo nad ozemljem, ki je bogato na pridelkih, kovinah, premogu, petroleju itd.

Ameriška sibirska ekspedicija je imela poleg tega še namen prisiliti boljševike, da bi plačali Ameriki dolg, ki ga je napravila ruska carska vlada.

Amerika se zaenkrat popolnoma zadovoljuje z malimi ekspedičijskimi armadami, ki jih ima v Nicaragua, na Haitiju in Santo Domingo, dočim sodobnih Amerikanov nikaker ni mogoče pregovoriti, da bi se udeležili kakega večjega vojnega podjetja, posebno pa ne na veliko razdaljo.

Za take svrhe je stiska našega časa prevelika.

Če se bo hotela Kitajska pomiriti, se bo pač morala pomiriti brez vmešavanja Združenih držav.

"GLAS NARODA" — List slovenakega naroda v Ameriki — Naročajte ga!

Vtisi z Vsesokolskega Zleta v Beogradu 1930

Mrs. Ana Carkar, Detroit, Mich.

Vlak je drvel po sanjavih ravnišču v Slavonije. Tam nekje je tonila Fruška gora v daljavi, in z njo njeni samostani in tradicije. Kakor srebrni trak se je zavestel Dunav, Sava je prihitela iz-za ovinka. Beograd!

Mesto, ki je sama zgodovina. Mesto, ki je prepojeno s krvjo, prelite v dřiži obupni borbi slovenske rase za svoj razen d'etre.

Srbstvo je tu lomilo kopja za svoje osvobojenje. Prvi po nesreči Kosovski bitki je smel Srbu te nositi orožje, prvič je bil tu legalno priznan kot vojak. Prvi svetel žarek je bil to v zgodovini srbstva. Niso zmanj tedaj zmajevati turški begi, češ, da je to proti koranu, proti Alahu, da bo on kaznoval sultana za to prekršitev. Srbska roka je tu kaznovala sultana neposlušne Janičarje. Alah je kaznoval sultana. Prvi srbski vstaj je sledila druga, kneževina pod protektoratom porte je postala kraljevina in leta 1912 je srbsko že povsem samostojno temelj Jugoslavije. In ko je napravilo svojega krvnega sovraha nemočnega, je vstal novi, še jačji. Okupacija Bosne po Avstriji je rodila atentat v Sarajevu. Leto dni so stali topovi na savski obali, da za vedno izbrišejo z zemlje to najbolj čudovit mestu v Evropi. Pa ga niso. Leto 1918 je bila v njegovih ruševinah proklamirana kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. In pot so tekla leta, zidar je gradil, iz ruševin je vstajalo novo velemesto, palče so rastle, svet se je čudil, in Beograd je 6. januarja 1929 proklamiral Jugoslavijo.

Drzna poteza, zgodovina jo je zahetvala. Vse niti so vodile do nje, malo jih je bilo, ki so se pravilno zavedali njene važnosti; in v prvi Vsesokolski Zlet Sokola Kraljevine Jugoslavije je bila manifestacija tega 6. januarja.

V take misli sem bila zatopljena, ko sem gledala iz vlaka velenčastno sliko mesta, ki govorji iz slednjega kota celo zgodovino. Morje sokolskih krovjev me je popilo, kakor v sanjah je zahitel avto, po širokih avenijah proti zletišču. Ogromna stavba, ideja povsem odgovarjajoča slovenskemu stilu. Pisana množica je tvorila nepopisen mozaik, ki se je ostro odbijal o svetljormene barve zletiščne stavbe, in vse to skušaj od sinje barve obzora.

Povedala sem to uglednemu staremu Srbu.

"E, malo ste, što čete, taka je Vaša sudbina..." — je odvrnil.

Kri mi je zavrela po žilah, in se danes n... vene v ušesih te tako resne besede.

Povedala sem slovenskemu rojaku, ki je zahetval. Vse niti so vodile do nje, malo jih je bilo, ki so se pravilno zavedali njene važnosti; in v prvi Vsesokolski Zlet Sokola Kraljevine Jugoslavije je bila manifestacija tega 6. januarja.

Na kraj nesrečne so prihitela vsa gasilna društva iz ribniške doline. Stiri motorne brizgalne so brizgale neprestano v velikih množinah vodo na goreča skedenja, toda vse zmanjšalo. Ogenj je zanj skedenja s takoj silo, da ni bilo mogoče rešiti niti mrvice sena ali žita. Vse je uničilo požar. Gasilna društva so mogla le požar omejiti in lokalizirati. Oba posnetnika trptita veliko škodo, ker jima je bilo uničeno vse kar sta s trudem pridelovali v kandijsko bolnico.

Orožniki so začeli preiskovati z veliko vremena, kje tiči vzrok nesrečne.

Mali smo, a narod smo. Nimamo sicer zgodovinske tradicije, a imamo jezik in zavest, da smo Slovenec. Tudi kulturo imamo, povsem samostojno in smo že njo doprinesli precej del k zgraditvi Jugoslavije. To vedo vsi prav dobro in kljub temu govore "mali ste!"

Ne, nismo mali, prav niti ne, spomen narod smo, ki se je drugod uveljavil povsem drugače, kakor na rodni gradi.

Članica sem "Cosmopolitan Women's Club" in ako imam pravico, da govorim oficijelno med štiridesetimi narodnostmi slovensko, bi vendar isto pravico imeli Slovenec v Beogradu, ki je samo 600 km oddaljen od Ljubljane.

In to na manifestaciji slovenske rase.

Pri Slovencih do sedaj še ni bilo sovinizma v pravem pomenu besede. In ako se bo zgodila že ena takšna slučajna pomota, bomo ravno mi ameriški Slovenec primorani, da

postavljamo se vsi brez izjemne, te stare in stanovitne domače banke.

NOV DOKAZ VARNOSTI PRI NAS NALOŽENEGA DENARJA

Finančna uprava države New York je privzala našo banko onim, pri katerih lahko država New York nalaga svoja denarna sredstva. S tem odlokom je postala Sakser State Bank "OFFICIAL DEPOSITORY of the STATE of NEW YORK".

Da je naložila država New York denar pri nas, je nov dokaz za varno in solidno poslovanje našega zavoda.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.

so jo zgradili, so zapalili bombo pod njo.

Na dan, Slovenci, domovina je v nevarnosti, ne narod. Lahko prihranimo sramoto, da nas pozni roduv ne bodo pregnali. Pozor na slednji pokret, na slednjo besedo! To je nevarnejše od italijanske in germane invazije.

Napotil je trenutku, ko se bodo morale zbuditi vse narodne sile in vrline, da se izvojuje poslednja zmaga. Ime Slovenia mora ostati večno in naj ne bo žrtve, ki bi bila prevelika.

Gradili so hči, lepa je bila, in ko

zrevolucioniramo domovino. Sicer nas je malo, a imamo dovolj sredstev, in to naj vedo vse Gangi in Murniki.

Proč s temi ljudimi, narodu so se pokazali v pravi luči, zatajili so ga, in to tedaj, ko se je od njih pričakovalo poslednje besede.

Građili so hči, lepa je bila, in ko

Iz Slovenije.

Požar v Goriči vasi pri Ribnici.

17. avgusta, nekako ob 11. ponocu je izbruhnil nenadoma ogenj v Goriči vasi, ki leži kake pol ure iz Ribnice na cesti proti Dolenji vasi. Začel je goreti skedenj posestnika Matija Nosana. Ker je to že drugi požar v enem mesecu v isti vasi, je naravno, da so ljudje ki so se vlegli pravkar k mlrnemu počinku, zaradi nenadnega krika: Ogenj! Ogenj! prestrašeni vstajali iz postelj nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli venjak na hči misle, da jih gore strehe nad glavami. Vse sirene ribniških tovarn so začele tuliti in opozarjati tudi prebivalca drugih vasi na nesrečo. Začeli so biti plat zvona, ki je turobno kljal na pomoč sosedne vasi, da se vinoči načim nebolečeni in drveli

DRUGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

7 (Nadaljevanje.)

Roke Rudolfa so se oprijele njenega pasu in njegova usta so skušala poželjivo približati se njenim.

— Lora, budi umiljen. Postani moja žena!

Skoro divje ga je pahnila od sebe.

— Pusti me! Kako si držneš dotočniti se me? Jaz te ne maram, raješ jem vse svoje življenje beraški kruh, raješ sestradam, kot da bi kdaj postala tvoja žena, — žena Bergmeisterja!

Omahnil je nazaj, kot da ga je zadel strela. Še predno pa je mogel odgovoriti, je padla na obroč manjka luč.

Pred njima je stala gospa Amalija, z goreči svečo v roki.

Ona je odgovorila mesto sina:

— Prav nič ti ni treba še nadalje mešati Rudolfa, potem ko si s svojim koketstvom zmešala mu "možane", da je bil tako bedast ter ti ponudili svojo roko! Zaloščno dovolj, da prinašas nemir v mirno hišo, ko bi te morala hvaležnost napotiti, da...

— Hvaležnost?! — se je Lorka trpko nasmehnila. Njena potrežljivost, katero je prenašala že več mesecov, je bila kot odpilnjhen.

Vse poniranje, katero je moralas prenesti v tej hiši in strašna razlika med sedaj ter nekdaj, je prihrula nanjo z elementano silo. Nič kot plameče ogorčenje je ležala v njenem pogledu, ko je merila zaničljivo trto Amalijo.

— Hvaležnost, za kaj? Mari za to, da ste me ponižali za deklo, ko sem prisla, vsa strta radi izgube dragega očeta, semkaj v hiši, ne da bi mi privoščili niti ene besede? Zame niste nikdar našli prijazne besede! V svoji duševni omejenosti niste nikdar razumeli, kaj pravzaprav sem izgubila, kako velik je bil prepad, ki je ločeval mene od vas. Imeli ste le delo same! Rada sem storila vse, da vam ne ostanem ničesar dolžna. Vaš sin, teta Amalija, ni imel niti malo povoda približati se meni. Jaz ga ne maram!

Kar mi more nuditi, bi ne moglo zavesti niti deklice, ki bi bila pripravljena prodati se. Meni pa ni treba...

— Dosti, — je prestregla teta Amalija govor, — prepovedujem ti, žaliti na tak način našega Rudija. Kdo pa si pravzaprav, da govoris na tak način? Beraška princesinja si z velikim zahtevami, nič drugoga!

Lora se je pogladila po čelu, kot da se pomiri.

— Kdo sem? — je vprašala čisto mirno, dočim je gorel v njenih očeh plamen visokosti, ki premaga vse. — Bila sem človek, ko sem prisla semkaj. Ubog človek, brez vsakih zahtev. V štirih tednih, ko sem bila tu, pa sem postala bedna marijaneta brez duše!

Ne édute se torej, da sem pripravljena zahvaliti se na kolenih teti, da me bo oprostila od tukaj. Naj bo kruh, katerega bom dobivala, še tako beraški, vendar pa prihajam iz družabnih krogov, kje spoštujejo človeško čast, čeprav gre človek skozi svet brez denarja in sredstev.

Obrnila se je, ne da bi čakala odgovora ter izginila v svojo spalno sobico.

Za seboj je slišala govoriti še vedno teto Amalijo, dočim ji je Rudolf razburjen odgovarjal.

Sedaj ji je bilo žal, ko se je pomirila.

Lora je sklenila pisati iz Ženeve par dobrih, pristršnih besed. Niti najmanjši doig ni smel ostati tukaj, niti najmanjši!

Sesto poglavje.

— Ali je gospa Rickmersova doma? — je vprašala Lora štiri in dvajset ur pozneje vratarja elegantnega hotela, v katerem je stanovala teta.

Vratar se je globoko priklonil.

— Da, Koga smem prijaviti?

— Gospodin von Rutland!

— Ah, mlado sorodnico gospe Rickmers!

Takojo nato pa je dostavil zmedeno:

— Gospa Rickmersova bo vsa iz sebe, ker se je morala gospodična posluževati omnibusu! Niso vsa tako kmalu pričakovali. Slišal sem, kako je dala šoferju in komornici na ročilo, naj čakata na večerni brzovlak!

— Peljala sem se brez prestanka. Ali hočete biti tako prijazni ter me odvesti k gospoj Rickmersovi?

Lora je bila zelo prijetno presenečena od besed in poniznega obnašanja vratarja. Videla je iz tega, da ji noče dati teta vsaj na zunaj stališče služeče, temveč sorodnice.

Vratar je pomignil neki starejši ženski, ki je ravno stopila iz sobe v prvem nadstropju.

— Gospa Kroker, peljite gospodično von Rutland k svoji gospodični, — je rekel ter dostavil pojasnjevanje:

— Gospa Kroker je namreč komornica gospe Rickmersove.

Dve minutki pozneje je stala Lora pred tetou Rickmersovo.

Bila je to velika, postavna dama, zelo skrbno frizirana ter skoro mladostno svežega obraza, ki je prijazno motrila Loro s svojimi velikimi, sivimi očmi.

— Dobrodošla pri nas! — je rekla. — Kako zelo si podobna svoji inatelj! Eleanor je imela natančno iste, svetlo-rdeče lase ter temne oči z dolgimi vekami, ki so imele blest žameta. Ti si krasna deklica in to me zelo veseli. Jaz ljubim krog sebe lepe ljudi! Ali bi ne imela ničesar proti temu, če bi te imenovali kot twoja mater Eleanor? To mi je zelo ljubo! Midve bi se obe spominjali manjo!

Lora je bila pri tem skoro gijnena. Tako prosto in lahko ji je bilo pri duši, ki je vezala s samoposebi umetno varnostjo tudi tolito miline! Skoro prevelika hvaležnost pa jo je napravila naravnost molčečo. Ne, njej ne bo treba zavzidati nikdar ved tega beraškega kruha!

Teta Ethel pa je klepetala medtem naprej.

— Tukaj zraven sem ti pustila pripraviti sobo. Ali je tvoja prtljaga že zgoraj?

— Da, mislim, da jo je vratar že posiljal navzgor!

— Dobro, Kroker, po poznejem razkrnala vse stvari. Jutri pa pojdeva nekoliko kupovat. Oblike, katero nosiš pa je grozna! Ne smeš izgledati tudi v žalosti kot strašilo!

— Teta Amalija je sama prikrojila ter izbrala blago, — je rekla Lora jecajo ter v strašni zadregi, — menila je...

— Prav nič mi ni treba pojasnjevati, draga Eleanor! Jaz dobro poznam tvoj položaj. Po pismu tega famoznega strica Bergmeisterja mislim, da sem primereno ocenila vso družino. Sramovala bi se, če bi se nadalje postila hicerko svoje sestričnice v takih okoliščinah! Prisia pa je vmes poroka May. Vse to se je zgordilo tako hitro takrat! Zaljubila se je nenadoma in osem dni pozneje je bila že zaročena. Seveda smo takoj odpravili domov. Štiri tedni so komaj zadostovali, da pripravim vse potrebno. Sedaj sedi zadovoljna v novi vili poleg Gardskega jezera in casa imam zopet dovolj, da se pobrigam nekoliko zate!

— Tako dobra si, teta Ethel, da besede ne morejo izraziti, kar občutim jaz sama!

— Le nikakih sentimentalnosti, otrok moj! Jaz ljubim Nemce zelo, o to sentimentalnosti učinkujejo name naravnost smešno. Jaz sem namreč velika egoistka, to menda veš!

(Dalje prihodnjih)

DRUGA
ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 4, 1930

VELIK JESENSKI IZLET v JUGOSLAVIJO

ki ga prireja znani in izveščani ravnatelj
Turističnega oddelka Midtown Banke — G. LEO ZAKRAJŠEK

na ogromnem in slovitem Cunardovem parniku

Aquitania Iz NEW YORKA V SREDO (preko Cherbourga) 1. OKTOBRA

opoldne

Vsem, ki nameravajo potovati to jesen v domovino, se nudi izredno ugodna prilika, da se pridružijo tej skupini izletnikov. Zajamčeno je prijetno, brezskrbno in hitro potovanje. Takoj si preskrbiti prostore!

MIDTOWN BANK Leo Zakrajšek
630 Ninth Ave., New York, N. Y.

CUNARD LINE ali:

JOHN L. MIHELICH CO.
(August Kollander, poslovodja)
6419 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio25 BROADWAY NEW YORK
1022 Chester Avenue, Cleveland, O.

Kretanje Parnikov
Shipping News

5. septembra:
France, Havre
Bremen, Cherbourg, Bremen
Homerik, Cherbourg
Roma, Napoli, Genova6. septembra:
Leviathan, Cherbourg
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam8. septembra:
Resolute, Cherbourg, Hamburg10. septembra:
Aquitania, Cherbourg12. septembra:
Le de France, Havre
Olympic, Cherbourg
Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam13. septembra:
George Washington, Cherbourg, Hamburg

Milwaukee, Cherbourg, Hamburg

Conte Grande, Napoli, Genova

15. septembra:
Columbus, Cherbourg, Bremen16. septembra:
Europa, Cherbourg, Bremen17. septembra:
Berengaria, Cherbourg
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg18. septembra:
Reliance, Cherbourg, Hamburg19. septembra:
Paris, Havre
Saturnia, Trst
Majestic, Cherbourg
Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam20. septembra:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg22. septembra:
Reliance, Cherbourg, Hamburg23. septembra:
Bremen, Cherbourg, Bremen24. septembra:
Mauretania, Cherbourg
America, Cherbourg, Hamburg
New York, Cherbourg, Hamburg25. septembra:
Dresden, Cherbourg, Bremen26. septembra:
France, Havre
Saturnia, Trst
Europa, Cherbourg, Bremen
Pennland, Cherbourg, Antwerpen27. septembra:
Leviathan, Cherbourg1. oktobra:
Aquitania, Cherbourg
President Harding, Cherbourg, Hamburg

Deutschland, Cherbourg, Hamburg

3. oktobra:
Ille de France, Havre
Europa, Cherbourg, Bremen
Olympic, Cherbourg5. oktobra:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg6. oktobra:
Berengaria, Cherbourg

Augustus, Napoli, Genova

22. oktobra:
New York, Cherbourg, Hamburg23. oktobra:
Dresden, Cherbourg, Bremen24. oktobra:
Ille de France, Havre
Saturnia, Trst
Europa, Cherbourg, Bremen
Pennland, Cherbourg, Antwerpen25. oktobra:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. oktobra:
Majestic, Cherbourg
Augustus, Napoli, Genova

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

FRANCE 5. sept.; 26. sept. (7 P. M.) (7 P. M.)

Ille de France 12. sept.; 3. okt. (Opoldne) (4 P. M.)

PARIS 19. sept.; 10. okt. (4 P. M.) (6 P. M.)

Najkrajša pot po sestemci. Vsekodnevno v poseben kabini s vsemi modernimi udobnostmi — Plača in slavna francoska kuhinja. Izredno niske cene. Vprašajte katerakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE 15 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

KNJIGARNA

“GLAS NARODA”

216 West 18th Street New York, N. Y.

RAZNE POVESTI in ROMANI:

Ana Karenina (Tolstoi) zanimivi roman (2 zvezka) \$5.50

Amik, povod dobra, doma najbolje

Agitator (Kermik) brok

Andrej Hofer

Beneška vedečalka

Belgrajski biser

Bell mecen

Bele noči, malii Junak

Balkanske Turiste vojska

Boj in zmaga, povest

Blagajna Velikega vejvode

Boy, roman

Burska vojska

Bustin dnevnik

Boljšinski darovi

Boja pot na Bledu

Cankar:

Grašnik Leonard, brok

Mimo življenje

Mrive mesto